

על דעותיהם, שאותן שאבו מפסיק אחד בספר בראשית. עז מתי נסבול בגללם?

ירמי שפיר, קיבוץ ניר עוז

דוֹקוּם בשלום

הסערה הציבורית שקמה עקב ההסכם בין ראש עיריית ירושלים והנהלת הוואקס ה-

מוסלמי להקמת מצ-

בות'יכרון במזרח

ירושלים לזכר חללי

המלחמה הערבים -

הינה מבורה ומעו-

רת דאגה!

אך היציאה מהמ-

בוך העדין הזה הי-

נה יותר קלה ממה

שנראה במבט שט-

חי.

עלינו להחליט מה

אנו מתכוונים לה-

יות - ואז נדע מה

עלינו לעשות. אם

רוצים אנו להמשיך להיות כובשים מפוארים

מאל אוכלוסייה מובסת - עלינו לא רק

לא להרמת הקמת אנדרטות חדשות, אלא

אף לנתן את הישגות.

אך אם שואפים אנו לדוֹקוּם בשלום עם

שכנינו, כשויים עם שויים - הרי מחובתנו

לא להיכשל בלאומנות צרת-אופק, ולא לחבל

בהסכם האנדרטות!

שלום זמיר, כפר אמירים

זמיר

נימת בוז

בקשר לכתבתכם על המיסחר בעתיקות של משה דיין (העולם הזה 1634):

לשר-הביטחון ישנה הזכות למכור מאוספו, כשם שקיימת זכות זו לכל אספן עתיקות.

נשמעת מעין נימת בוז לאדם שכה מעריץ כים ומעריצים במדינה. הכתבה רוצה כאילו להוכיח את משה דיין על מעשיו.

בושה להעולם הזה לחטט בכאלה מעשים! ש. מ. תל-אביב

החיים בדרום-אפריקה

קראתי בשבועונכם את הכתבה של שלום כהן על דרום-אפריקה (העולם הזה 1631)

והדוֹעוּעוּת מסילוף האמת בקשר לכך.

האם נראה הדבר שבשעה חמש הכל נסגר? אם כן, אינני יודע היכן היה ב' שעה זו שלום כהן.

אני נמצא בקייפ טאון למעלה משנה, והספקתי להכיר את חיי המקום קצת יור-תר טוב מתיר ל-

עשרה ימים. אם ברצונכם לת' קוף, למדו ראשית את בעיות-המקום, ואחר כך כיתבו!

יגאל ליכטנשטיין, קייפטאון, דרום-אפריקה

שלום כהן כתב בפירושו על יונה' סבורג. הוא ביקר נס בקייפטאון, אשר על בעיותיה המיוחדות עמד באותה כתבה.

המצב בכלל הצבאי

ראיתי ב-דו"ח לבוחר" מס' 120 של ח"כ אורי אבנרי (העולם הזה 1631) את השאל' תורת שהגיש אבנרי לשר-הביטחון משה דיין בעניין הכלל הצבאי, ואני חייב לציין: כל הכבוד.

הגיע הומן שמישהו יילחם בנעשה שם! כאדם שב-1965 הספיק להיות בכלל צבאי, עלי לומר כמה מילים בנוון:

(א) התנאים הסניטאריים, המוון והיחס לאסירי היו מתחת לכל ביקורת.

(ב) היחס של השוטרים הצבאיים לאסירים היה בלתי נסבל.

(ג) האלימות מצד הסוהרים היתה שם בסיטונות. עד כדי כך שכמה אסירים יצאו משם מפורסם.

בקיצור, בזמני היה שם כך. יש להניח

הגיע הומן שמישהו יילחם בנעשה שם! כאדם שב-1965 הספיק להיות בכלל צבאי, עלי לומר כמה מילים בנוון:

(א) התנאים הסניטאריים, המוון והיחס לאסירי היו מתחת לכל ביקורת.

(ב) היחס של השוטרים הצבאיים לאסירים היה בלתי נסבל.

(ג) האלימות מצד הסוהרים היתה שם בסיטונות. עד כדי כך שכמה אסירים יצאו משם מפורסם.

בקיצור, בזמני היה שם כך. יש להניח

חרות צילומים

מערכת "העולם הזה" מזמינה את קוראיה לתחרות צילומים בעלי אופי מיוחד, אשר יפורסמו מדי שבוע במדור זה.

כל תמונה שתתפרסם תזכה את שולחה בפרס של 10 ל"י.

מכתב השבוע

קולו של אויב

דוברים רשמיים, שרים ודיפלומטים של לבנון הגיבו על פשיטת צה"ל בנמל-התעופה של ביירות. אך התגובה המ' עניינת לבנוני - באה בצורה בלתי-רשמית: מכתב של קורא למערכת העיתון האמריקאי "הראלד טריביון", המו- פיע בפאריס:

העולם מתרשם בודאי מהדייקנות והמהימנות של כוח-המחץ הישראלי, שחקף את נמל-התעופה הבינלאומי של ביירות, ומ' חוסר-היעילות של הצבא הלבנוני בהגנה עצמית. אכן, אין אנחנו אומה צבאית מצטיינת. ויתרנו על האופי המלחמתי שלנו אחרי שאלוף אחר, שגם הוא היה שתום-עין, חניבעל, יצא מן המושבה הצינונית בקרתגו ועשה שמות במדינות רומא. כולנו יודעים אין נסתיימה הפרשה הזיא.

כל הכובשים בהיסטוריה עברו את חוף לבנון, כדרכם לקראת נצחונות גדולים יותר, ולקראת כישלונם הסופי, בארצות אחרות. במשך תקופה זו השתלנו, ככל האפשר, לתרבת את כובשינו, אך מעולם לא אימצנו לעצמנו את שיטותיהם.

משום כך הוסיפה תרבותנו לחיות, כשתרבויות אחרות אבדו. לנו העתיקה שבמערכות הכלכלה המבוססות על יוזמה חופשית, ולנו מסורת עתיקה של סובלנות דתית כלפי כל הדתות, ובכללן הנוצרית, הדרוזית, המוסלמית והיהודית.

למרות זאת, אפנו שותת דם מאז יוסי-השבת האחרון, כפי שרצתה ישראל. עיקר הצי האחירי המיסחרי שלנו הושמד.

השבט ה-11. בהתאם למסורת הלבנונית, אנו עומדים כש' לחי אחת סמוקה, אך לא נפנה את הלחי השנייה. את המטיסים אפשר להחליף במטוסים חדשים וטובים יותר. אך אי-אפשר לרפא בנקל את מחלת-הנפש שדבקו באומה הישראלית, מחלה שאותה היא מראה לעולם, באמצעות ממשלתה הנבחרת, כאילו היתה הישג שיש להתנאות בו.

המעשה של שני פליטים פלסטיניים צעירים ונואשים נראה כימעט אנושי בהשחאה. הם ביצעו באתונה את פישעם, השמידו מטוס אחד והרגו בשגנה נוסע אחד, אך הצילו את כל שאר הנוסעים ומסרו את עצמם לידי המשטרה, מבלי שהיתה להם כל תקנה להימלט באמצעות הליקופטר או בדרך אחרת.

ייתכן מאוד שהמינים הרוסיים לא ינחילו תבוסה לישראל, אך ישראל גם לא תנחל ביטחון על-ידי יצירת תדמית של מיפ' לצת-פראנקנשטיין, הניזונה מפאנטומים. האלימות והאכזריות, שהפעילה ישראל נגד תושבי ארץ-הקודש, תוליד רק אלימות נוספת. הפלסטינים עשויים עוד להוכיח שהם השבט ה-11 מבין עממה הושמדה כלי, וחורבותיה כוסו באפר.

חניבעל נקרא חזרה לאפריקה, נחל בעיר צאמה תבוסה ניצחת. הוא נמלט לצור, ואחר-כך לאנטיוכיה, עוד שם למלך מבית טיטיקוס במלחמתו ברומא, נכשל ותחאב בתורכיה ב-183. כדי לחסוך לרומא את ההמתנה למותו של זקן שנוא, קרתגו עצמה הושמדה כלי, וחורבותיה כוסו באפר.

שהרבה לא השתנה, ושדיין אינו דובר אמת. לכן, ח"כ אבנרי, עליך להמשיך להילחם לשיפור התנאים בבתי-הסוהר לחיילים!

מעשה יפה

אנשים חושבים שבכערים קטנות יש שינאה גדולה לערבים.

המושבה גדרה הוכיחה את ההיפך. והנה מה שקרה: אולם בית רחל בגדרה היה מלא עד אפס מקום, עת הופיעו אנשי להקת עידנת המזרח - אשר הינה להקה ערבית-יהודית. הם נתקבלו יפה מאוד על-ידי הקהל, כשהשמיעו את מערכוניהם.

כל זה הודות למחזאי-במאי ציון שם-טוב,

ציון שמיטוב בפלאקאט

אשר לא פחד מפני האתגר: הקמת להקה יהודית-ערבית - אפילו בימים מלאי-מתח בין יהודים וערבים.

לכן, לדעתי, צריך לפרסם מעשה יפה זה - כדי שגם אחרים ילמדו ממנו.

ג. ג. אשקלון

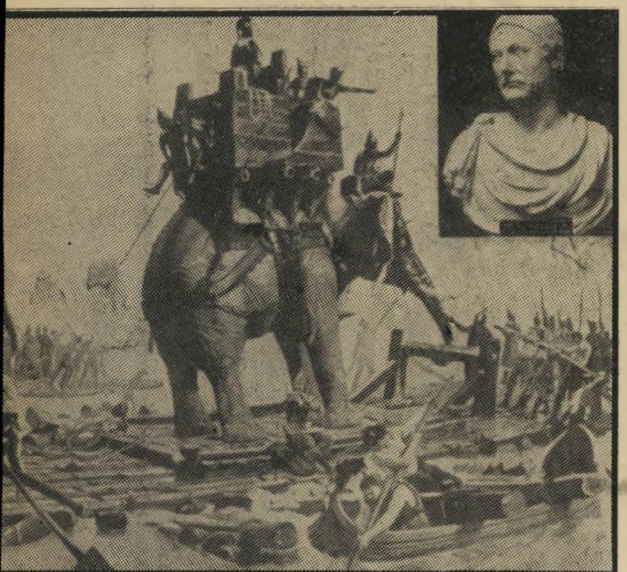
ציון מתוך פלאקאט של ציון שם-טוב - ראה תמונה.

סימוכין בלשניים ברצוני להבהיר כמה נקודות. בקשר ל' מכתבי שפורסם בהעולם הזה (1629) על

השבטים האבודים של ארץ-הקודש. הם עשויים לחזור למיזרחם בעזרת השיטות החדשות, שאותן מלמדת ישראל.

אכן, ייתכן מאוד שהיהודים בישראל עוד ישמחו על קיומה של לבנון, ארץ מחסה לנרדפי כל הדתות, כשהפראנקנשטיין הצינוני מעשה ידיהם, יפנה נגדם - עם או בלי עזרה אמרי קאית.

"פראנקנשטיין השכן". אם רוצה ארצנו-העברית לש' מור על ההנהגה המוסרית והחומרית של העולם החופשי, כוטב

חניבעל (בפינה) ופילייהמלחמה שלו בדרך לרומא

שחוסר-היעין הקדום

לה לבטל את העיסקה הצינונית של מכירת פאנטומים תמורת קולות יהודים בבחירות. על הכמשלה האמריקאית החדשה

לחדש את המסורת האמריקאית האמיתית של שלום וצדק עלי אדמות, נוסף על ההישגים בחלל החיצון.

ארצנו קטנטונת, אך אנחנו קיימנו בה את מסורת היוזמה החופשית, בלי עזרת פאנטומים. איננו מבקשים אותם כעת. אך למען האנושות, אל תתנו אותם לבראנקנשטיין השכן!

פאין בופתני, ביירות

כי המס הוא מס'מרצון, ועובדים וכאים לסרב לשלם את המס. כדאי שהכנסת תתע' רב בשיתות-לחץ אלה!

מ. ה. ח'פה

ח"כ אבנרי הגיש בענין זה סידרה של שאילתות, הצעות-לסדר-היום והצעת חוק פרטית.

"לא משרתים את משרד החוץ"

בתוקף תפקידי כמזכיר כבוד של התאחדות עיתוני חוץ בישראל, עלי להסתייג ממסקנת שלכם ה' מופיעה בהעולם ה' זח (1634) בכתבה "משרד השקר", כי "כל כתבי-החוץ ה' ישראלים משרתים ביודעין את משרד החוץ."

עלי להעיר: (א) אין אנו מב' דילים בין כתבי-ה' חוץ הישראלים וה' לאי-ישראלים, הפוע' לים בארץ.

לויטה

על חברינו, "המשרתים ביודעין את משרד החוץ", והערה זו שלכם פוגעת בשמם הטוב של כתבים ששנים רבות משרתים את עיתונותם בחו"ל באובייקטיביות.

תאודור לויטה, רמת-גן

בעל הכתבה מוכן לתקן את דבריו. במקום "כל כתבי-החוץ" קרי: "רוב כתבי החוץ."

אור אדום

אינני יודע מי אחראי לתיפעול רשת ה' רמזורים בתל-אביב, העירייה או חברת ה' רמזורים סינגור. אבל הייתי רוצה שהאחר' אים על כיוון הרמזורים יטריחו את עצמם פעם לצאת מתוך מכוניותיהם ולנסות לעבור מעבר-החציה ברגל.

יש כמה מעבר-החציה בעיר, שאפילו אם מונקים מהמדרכה מייד עם הידלק האור הירוק, ומתחילים לרוץ כדי לחצות את

(המשך בעמוד 6)